

Parc natural del Montseny

Gualba

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Nord del Municipi
Emplaçament	Nord del terme

Coordenades:

Latitud:	41.76065
Longitud:	2.48352
UTM Est (X):	457066
UTM Nord (Y):	4623331

Classificació

Número de fitxa	08097 - 13
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Normativa urbanística del Pla especial. Desembre 2008
Accés	Fàcil
Ús actual:	Social
Titularitat	Privada
Titular:	Diversos propietaris
Autoria de la fitxa	P. Barbado. OPC
Data de registre de la fitxa:	dj., 13/03/2014 - 01:00

Descripció

El Parc comprén part dels termes municipals d'Aiguafreda, Arbúcies, Breda, El Brull, Campins, Cànoves i Samalús, Figaró-Montmany, Fogars de Montelús, La Garriga, Gualba, Montseny, Riells del Montseny, Sant Esteve de Palautordera, Sant Feliu de Buixalleu, Sant Pere de Vilamajor, Seva, Tagamanent i Viladrau. El punt més elevat del parc és el Turó de l'Home, de 1.706,7 metres.

Geològicament, el massís del Montseny s'estructura en dues parts ben diferenciades: d'una banda, el sòcol, compost pels materials més antics (entre 550 i 300 milions d'anys) i format per roques ígnies i metamòrfiques; d'altra banda, la cobertura, constituïda fonamentalment per roques sedimentàries dipositades durant les eres geològiques mesozoica i cenozoica, és a dir, des de fa uns 300 milions d'anys fins avui en dia.

Les diferències d'humitat i temperatura expliquen la vegetació que es desenvolupa al Montseny. A manera d'estatges, i a la vegada que es guanya en alçada, es reproduïxen les formacions vegetals característiques de la mediterrània a les parts baixes (alzinars, suredes i pinedes), de la muntanya mitjana plujosa més amunt (alzar muntanyenc i rouredes), d'ambients centreeuropeus per sobre dels 1.000 m (fagedes i avetoses) i, fins i tot, d'ambients subalpins als cims (matollars i prats culminals).

La confluència d'aquests factors en un relleu abrupte, solcat de torrents i cingleres, dóna com a resultat una extraordinària varietat d'hàbitats. Nombroses espècies, provinents del sud o del nord, s'arreceren als diversos ambients de la muntanya. Espècies relictuals i exemplars aïllats que habiten el Montseny l'últim racó on establir-se, com la dròsera, l'herba de Sant Segimon o la genciana groga, entre altres, confereixen un alt valor ecològic a aquestes contrades.

En estreta relació amb la distribució de la vegetació, la fauna montsenyenca es caracteritza també per l'existència d'espècies típiques de terres centreeuropees a les zones altes del massís i per la fauna pròpia d'ambients mediterranis més meridionals a les parts baixes. La coincidència d'aquests dos grans grups en un espai relativament reduït es deu al fet que un gran nombre d'espècies hi troben les condicions adients per a desenvolupar-se. Com a mostra d'aquesta extraordinària diversitat, només cal dir que s'han citat al voltant de 270 espècies de vertebrats. El caràcter boscos del Montseny determina en gran manera la fauna que l'habita. A l'alzar es troben el senglar, la guineu, la geneta o la rata cellarda entre els mamífers més coneguts; l'astor, el gaig o el pit-roig entre les aus més comunes, i diversos tipus d'amfibis, rèptils i peixos.

El que li confereix un caràcter més singular a la fauna, però, són les espècies d'influència centreeuropea, que sovint resten aïllades, com és el cas de la granota roja, el tritó del Montseny, única espècie de vertebrat endèmica de Catalunya, o la musaranya d'aigua. Altres espècies de distribució típicament centreeuropea són la llebre, el liró, el grasset de muntanya, el pinsà borroner, el llangardaix verd i l'escurçó.

El Montseny, enlairat entre les planes de les comarques del Vallès, Osona i la Selva, es presenta com un bloc muntanyós de perfil característic i altiu, visible des de molts indrets de Catalunya i conegut arreu per la bellesa dels seus paisatges. Precisament, el nom del massís, que prové del llatí Mont Signus (mont senyal), palesa la fisonomia del seu relleu. Trobem:

Bosc mediterrani
Bosc centreeuropeu
Prats i landes
Rius i rierols
Tarteres, esqueis i penya-segats
Conreus i erms

Observacions:

L'adreça administrativa és:
Masia Mariona
Ctra. 5119, Km. 2,5
Mosqueroles
08479 Fogars de Montclús

Història

L'aprovació del Pla Especial va ser 1977 pel sector barceloní i 1978 pel sector gironí. El Nou Pla Especial va ser aprovat definitivament l'11 de desembre de 2008 i publicat en el DOGC número 5308 de 30 de gener de 2009.

L'any 1978 la UNESCO va incloure el Montseny dins la xarxa mundial de reserves de la biosfera del programa MaB (Home i Biosfera) i al 1987 va ser declarat Parc Natural.

L'any 2004 va obtenir la Q de Qualitat: 2004. La Q és una certificació de qualitat en la gestió de l'ús públic, atorgada per l'Institut para la Calidad Turística Española i promoguda per la Secretaría General de Turismo.

L'any 2011 va obtenir l'acreditació de la Carta Europea de Turisme Sostenible. La Carta Europea de Turisme Sostenible és una eina de gestió que ajuda a les àrees protegides a millorar contínuament en el desenvolupament de l'activitat turística, tenint en compte les necessitats del medi ambient, la població local i les empreses turístiques locals. És impulsat per EUROPARC.

Bibliografia

<http://parcs.diba.cat/web/montseny>

http://ca.wikipedia.org/wiki/Parc_Natural_del_Montseny

